

§. 15. Cæterum sententiam nostram veram, Rationem
 scil. & ab hac oriundas operationes soli homini competere,
 neutiqvam brutis, assertio non tantum est divina Ps. XXXII. 9,
 Eccles. XII. 7. Zach. XII. 1. quibus de Theologi nostri accura-
 tissimè; sed & veræ Philosophiæ concinit, quod probatum
 dabimus, paucis quidem sed firmis rationibus, quarum
 Prima est: Quodcunque Hominem specificè constituit & à
 Bruto distinguit, illud Bruto competere non potest. Atqui
 Ratio &c. E. Est enim ut è Logicis constat, Essentialis diffe-
 rentia, quâ unum differt ab alio per formam & essentiam pro-
 priam, Hinc differentia specifica divisiva & constitutiva est,
 illa dividit genus & oppositas species ut rationale, & irratio-
 nale quæ dividunt animal in hominem & bestiam; Hæc certâ
 constituit speciem, ut rationali, quatenus refertur ad hominē,
 quem cum animali constituit. Cætera ex supra adductis, de-
 finitione nempe Hominis & Bruti luculenter admodum patent.

§. 16. Secunda: Quicquid uni soli speciei & omnibus
 ejus individuis semper inest & prædicatur in quale, illud pro-
 prium est homini, & non competit Bruto. Rationis opera-
 tiones &c. E. Major est à definitione proprii & perfectissimi
 & maximè proprii. Minor è supra adductis. Tertia: Quicquid
 Bruto nullo modo competit, sed soli homini, illud ^{ad} melius uti
 hominē Brutis dici non potest. Atqui Ratio &c. Ergo. Major
 clarissima est ex indole propositionum comparativarum. Mi-
 nor constat ex hætenus adductis. Elegantissima sunt verba
 B. Sperlingii, in *Zoologia Phys. cap. 2. axiom. 8.* ubi invehi-
 tur in mente præditos, imitantia tamen amentia
 bruta, Scripsit, inqviens, Vir magnus, *se omninò carere
 ratione, si Elephas careat.* Hæc in speciem dicuntur contra
 Majestatem nostram. Negligentes dignitatis suæ sunt, bruta
 qui extollunt ob inustas quasdam rationis naturas. Habent
 simulacra mentis, quam in nobis non colimus, in ipsis reve-
 reamur, Admirationem nobis si incutit vestigium mentis in

B 2

Ele-